בני שמואל חטאו. במקח שוחד והטיית דין: **לחזיקם.** שמשיכם שסוכרין אותן ליל ולהזמין את הנקראים לדין: **ולסופריהם.** לשטרי בירורין ולתגרות שוח: **מלאי הטילו על נעלי בתים.** נותנים להן פרגמטיא לעסוק בה ולתת להם השכר ומתוך כך היה נמשך לבם להטות דין כשבאין לפניהם לדון והיינו חטאם: **חלקם שאלו בפיהם.** מעשר ראשון הראוי להם שלוים היו שאלו בפיהם מתוך שהיו גדולי הדור ושופטים לא היו מוגעים מהם ושאר לוים עניים מלטעריס ולר' מאיר לא חטאו בהטיית משפט: **קופה יפיה.** יותר מן הראוי: **מתנות.** זרוע לחיים וקיבה והם לא היו כהנים ל"א מתנות לויה כגון מעשר וקרא כתיב ונתן לכהן[ב] ודרשינן ולא שיטול מעצמו בשחיטת חולין בפ' הזרוע (דף קלג.) וה"ה לכל מתנות כהונה ולויה: **דוד לחטא.** בתת שבע קודם שקבלה גט: **שבקש.** לשכב עמה קודם שקבלה גט שהיה בעלה שולח לה מן המלחמה שאם ימות לא תיזקק ליבום או שמא יהרג ואין מעיד עליו ותתעגן אשתו או שמא יהא שבוי כדאמרינן לקמן כל היולא למלחמת בית דוד כו': **משונה רעה זו.** בכתיבתה ובלשונה: **שהיה לך לדונו.** על שמרד במלכות כדלקמן: **ליקוחין יש לך בה.** קדושין תופסין בה שאינה אשת איש כדשמואל כו'[ג]: **גט כריתות.** על תנאי שאם ימות תהא מגורשת מעכשיו ופעמים שהוא טרוד בצאתו ושולחו מן המלחמה: **ואת ערובתם תקח.** במלחמת שאול כתיב: **דברים המעורבים ביניהם.** היינו קדושין תקח תבטל ע"י גט שתביא להם מן המלחמה: **בחרב בני עמון.** כאותן שהורגים בני עמון שלא מדעתך: **ואדוני יואב.** לאו אורח ארעא לקבל עליו מרות אחריס בפני המלך: **רק בדבר אוריה.** מקרא כתיב כך בדבר אוריה שגרס לו שיהרג אבל בתת שבע לא חטא: **לשון הרע.** לקמיה מפרש: **גלה דבר.** אינו חכם בתורה והוא מגלה מגלה דבר וחכם בתורה: **חזייא דשקרא הוה.** מתחילה מגלה שקרן בכך: **כי הדר אלשין עליה.** ליבא על מפיבושת כשהיה דוד בורח מפני אבשלום מאי טעמא כשהגיע לבחורים אמר לו אם אמרת אמת אמר לו אם אמרת אמת אמר לו אם אמרת אמת